

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Concilium Valentinum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

Concilium Arelatense tertium.

Incipit Concilium Arelatense tertium .xxiiii. episc.

coporum, Era. CCCC. LXI.

Artiano Augusto Opilione & Vincomalone consulibus. viij. Idus Iulij cū volūtate dei ad dedicationē Basilicæ sanctæ Mariæ in Arelatensi ciuitate sacerdotes dñi cōuenissent, cōgruū eis & rationabile visum ē, vt primū de obseruādis canonibus attētissima sollicitudine ptractātes q̄liter ab ipsis ecclēsticæ regulæ, seruaretur salubri cocilio definirent.

I. ¶ Et quia in ordinādis clericis antiq̄ pat̄ statuta nō ad integrū (sicut expedit obseruata eē cognoscunt ne forte q̄rūcūq; importunis, & inordinatis sc̄ibus sacerdotes dñi fatigent, & ea q̄ toties sunt p̄cepta trāsgredi cōpellant, hoc inter se obseruādū eē definiūt, vt null⁹ ep̄oz diaconū aīq; viginti quinq; annos impleat ordinare p̄sumat, ep̄atus vero vel p̄bri honorē nullus laic⁹ aī p̄missam anni cōuersionē, vī aī triginta ānos gratis accipiat.

II. ¶ Nullus p̄nitētē, nullus digamū, nullus viduaz; maritos in p̄dictis honoribus audeat ordinare, & licet hęc iā p̄pe oīm canonū istituta cōtineāt, tñ ne cuiq; sacerdotū supplicatium (sicut iam diximus) importunitas vel suggestio iniq; subrepat necesse fuit, vt nūc seueriorē regulā sibi velint dñi sacerdotes ip̄onere, & ideo quicūq; ab hac die cōtra ea q̄ sup̄ius sunt cōprehēsa clericū ordinare p̄sumperit, ab ea die q̄ ei potuit hoc approbari anno integro missas facere nō p̄sumat, quā rē si quis obseruare noluerit, & cōtra cōfessum frat̄ faciens missas celebrare p̄sumperit, ab oīm frat̄z charitate nouerit se alienū, quia dignū est vt seueritatē ecclēsticę disciplinę sentiat q̄ salubriter à sc̄tis p̄ib⁹ istituta obseruare cōtēnit.

III. ¶ Et licet de laicis p̄lixiora t̄pa antiqui p̄fes ordinauerint obseruāda, tñ quia accrescūt nūeri ecclēsiarū, necesse ē nobis sine p̄iudicio dūtaxat canonū cōstituire antiq̄z, vt nullus metropolitanoz; cuiq; laico dignitatē ep̄atus tribuat, sed nec reliqui p̄tēfices p̄sbyterij vel diaconatus honorē cōferre p̄sumāt, nisi anno integro fuerit p̄missa cōuersione.

III. ¶ Si forte aliquis clericoz; regulā disciplinę ecclēsticę subterfugiēs fuerit euagatus quicūq; eū susceperit, & illū p̄tēfici suo nō recōciliauerit, sed magis defensare p̄sumperit ecclēsiæ cōione priuet. Cæsarius in Ch̄i noīe ep̄s definitionē hęc sc̄toz; f̄m meoz; vel meā relegi, & subscripsi. Cōtumeliosus ep̄s cōsensu & subscripsi, Filiargius ep̄s subscripsi, Pretaxatus ep̄s sub, Maximus ep̄s sub, Iulianus ep̄s sub, Florentius ep̄s subscripsi, Item Cyprianus ep̄s sub, Celestinus ep̄s subscripsi, Proitianus ep̄s sub, Eucherius ep̄s subsc. Catafronius presbyter direct⁹ à dominis meis Agricio, & Seuro ep̄iscopis subscripsi, ego Defiderius presbyter direct⁹ à dño meo Iohanne ep̄scopo consensu & subscripsi, Leontius presbyter direct⁹ à domino meo Constantino ep̄scopo subscripsi, Ego Metherius direct⁹ à domino meo Galliano ep̄scopo consensu & subscripsi.

¶ Incipiunt capitula Concilij Valentini.

- ¶ De digamis non consecrandis. Cap. 1. sanctū lauacrū vel prophanis sacrificijs
¶ Ut deuota si se maritauerit vel mechata demonū, vel ic̄sta lauacione polluerūt. 3
fuerit, p̄nitentiæ deputetur. 2 ¶ Vī sacerdotes vel leuita si de se crimen ali-
¶ Circa eoz; vero p̄sonas qui se post vnū, & quod confitetur, deponatur. 4

Incipit Concilium Valentinum .xxx. episcopo-

rum Era. CCCC. XIII. sub Gratiano, & Valentiniano imperatoribus Gratiano. III. & Quintino consulibus.

lectissimis fratribus per Gallias, & quinq; prouincias cōstitutis ep̄iscopis, Fegadius, Emerius Florentius, Artimius, Emilianus, Brito, Iustus, Eufodius, Rodamius, Euortius, Cretus, Concordius, Cōstantinus, Paulus, Anterius, Felix, Neuterius, Vrbanus, Simplicius & Vincentius ep̄i in dño salutem. Transactis Valentini oīnibus & in dei nomine in statu meliore cōpositis que fuerūt cepta causa dissidij, q̄rundā fuit patrum utilis & religiosa suggestio retractata de his q̄ nec recipere possumus ob ecclēsiæ sanctitatē, nec tñ vsq; quaq; cōsuetudinis causa damnare, ita em̄ per omnes ecclēsiās eiusmodi vitij germen inoleuit, vt ad plena remedia non facilis sit recursus, certe nō sine verecūdia eoz; quibus causa cōtigat subcisiuū qd̄ circa frat̄es generat odium, modera-

moderatoq; cōsilio ea cautelæ rō seruata est, q̄ & scādala submoueret & sanctitatē ecclesiæ cu
Capitulum primum.

¶ Sedet ergo neminē post hāc synodū qua eiusmodi illicitis vel sero succurrit de digamis, aut
inter nuptiæ maritis ordinari clericos posse, nec requireneū vtrū ne initiati sacramentis diui
nis, aut gentiles hac se infelici sorte necessitate maculauerunt.

II. ¶ De puellis vero q̄ se deo vouerūt, si ad terrenas nuptias spōte transferūt, id custodiendū
esse decreuimus, vt p̄nitētes nō statim ad p̄nitentiā recipiant, & cū data tñ fuerit, nisi ple
ne satisfecerint deo in quantū ratio poposcerit, eisdē cōmunio differatur.

III. ¶ Circa eoz; vero p̄sonas q̄ se post vnū & sanctū lauacrū vel p̄sanis sacrificijs dæmonū
vel incesta lauacōe polluerūt, eā cēsūre formā diximus eē seruādā, vt his iuxta synodū Nicenā
satisfactōis qdā aditus nō neget, ne infelicibus lachrymis vel solatiū ianua desperatione clau
datur, acturi vero p̄nitentiā vsq; in diē mortis non sine spe tamen remissionis, quam ab eo
plene sperare debebunt, qui eius largitatē & solus obtinet, & tam diues misericordia est, vt ne
mo desperet, deus em̄ mortem nō fecit, nec lætatur in perditione viuorum.

IIII. ¶ Nec illud fr̄s scribere alienū ab ecclesiæ vtilitate cēsūimus, vt sc̄iretis qcūq; sub ordi
natōe vel diaconatus, vel presbyterij, vel ep̄atus mortali crimine dixerint se eē pollutos, à su
pradictis ordinatōibus submouēdos reos sc̄ilicet vel veri cōfessioe v̄l mēdacio falsitatis, Neq;
em̄ ab solui p̄tis q̄ in se ip̄m dixerit mortis causam, q̄ maior homicida fit, Diuina pietas vos in
æternū custodiat dilectissimi fratres.

¶ Explicit concilium Valentinum.

¶ Item ep̄istola eiusdem Concilij.

Dilectissimis fratribus, clero, & plebi ecclesiæ foro Iuliēsis, Fegadius, Emerius, Florētius, E
Artemius, Emilianus, Britto, Iustus, Eufodius, Rodamius, Euortius, Constantius, Pau
lus, Cretus, Concordius, Anterius, Neuterius, Nicecius, Vrbanus, Felix, Simplicius, &
Vincētius, ep̄i in dño salutē. Quāuis tā ea B̄ndictus frater de sanctissimi accepti p̄sona suggerit
q̄ prudētū & christiano viro sunt cōdigna, q̄ q̄ studio oīm vestrū ad honore sacerdotij poscat
edixerit, tñ q̄a in synodo iā se derat ordinatōes eiusmodi submouēdas q̄ sine scādalo eē nō pos
sunt, nō potuimus vni p̄stare qd cæteris negabat. Et licet nō ignoremus multos verecūdia, &
nōnullos honore suscipiēdi sacerdotiū, & vt trepidos, q̄ vtiq; signa sunt sc̄itatis falsa in se rei
ciēdi honoris cā dixisse, tñ q̄a oīm fere ad ea q̄ sunt peiora procliue iudiciū est, & hinc mate
ries disputationū in obretractōes sacerdotū dei q̄rit, sedit in synodo, vt q̄sq; de se vel vera, vel
de falsa dixisset, fides quā suimet testimonio cōfirmaret, haberet, q̄ propter decretū ē, submo
uēdos p̄tin? eē ab eo gradu quē ab oi scādalo libez eē decet, diuina pietas vos i æternū p̄tegat

Incipiunt capitula concilij Taurinatis.

- ¶ Ut qui approbauerit suam ciuitatem me-
tropolim fuisse, teneat primatum. 4
- ¶ De his qui se ab hæreticis separare voluerit,
vt ab ecclesia catholica suscipiantur. 5
- ¶ Ut episcopi qui contra statuta faciunt, ho-
nore priuentur. 2
- ¶ Ut alterius clericum non promoueat alter,
nec abiectum recipiat. 6
- ¶ De laicis qui clericis crimen intendunt 3
- ¶ De his qui contra interdictum sunt ordina-
ti, vel in honore filios genuerunt. 7
- ¶ De clericis qui per culpam ab episcopo suo

Incipit concilium Taurinate.

Ratribus dilectissimis per Gallias, & quinque prouincias constitutis
sancta synodus quæ conuenit in vrbe Taurinatum. Cum ad posu
lationem prouinciarum Gallie sacerdotes conuenissemus ad Tau
rinatum ciuitatem, atq; in eiusdem vrbs ecclesia auditore dño vel
mediatore sederemus, auditis allegationibus episcopoz, eorū vide
licet qui ad iudicium fuerant, de singulis negotijs hæc sententię for
ma processit, quod à paucis statuta canonum seruarentur, & pluri
morum contentionibus adhiberetur vtilis medicina.

¶ Capitulum primum.

¶ Iam cū primus omnium vir sanctus Proculus Massiliensis ep̄s ciuitatis se tanq̄ metropolitanū
ecclesiæ quæ in secunda prouincia Narbonensi positæ videbant diceret p̄esse debere, atq; per
se ordinatōes in memorata prouincia summoz fieri sacerdotū, siquidē assereret easdē eccle
sias vel suas fuisse, vel ep̄os à se in eisdē ecclesiis ordinatos, & è diuerso eiusdē regiōis ep̄i aliud
defensarēt, ac sibi alterius prouinciæ sacerdotē p̄esse nō debere cōtēderēt, id iudicatū à sancta
synodo contēplatiōe pacis atq; cōcordiæ, vt nō tā ciuitati eius quæ in altera prouincia sita est

Q 3 cuius